

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

Δ/νσις: Ιωάννου Γενναδίου 14 – 115 21, Αθήναι
Τηλ. 210-72.72.204, Fax 210-72.72.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ
30 Ιανουαρίου 2024

Άγαπητά μας παιδιά,

Είναι κοινῶς παραδεκτό ότι ζοῦμε σέ μιά κοινωνία, ή όποια άντιμετωπίζει ποικιλόμορφα προβλήματα και δύσκολες καταστάσεις. Γι' αὐτό έχουμε άνάγκη από πρότυπα και φωτεινά παραδείγματα, τά όποια θά είναι γιά δλους έμας πολύτιμος έπιστηριγμός.

Τέτοια ζωντανά παραδείγματα είναι και οι Τρεῖς Ιεράρχες, φωστήρες ύπερολαμπροί του σύμπαντος κόσμου. Ο Μέγας Βασίλειος, ἄνδρας ἐνάρετος καί εὐλαβής, του όποίου ή φωνή, ὅπως ἀκοῦμε στόν Έπιτάφιο Λόγο πού ἐκφωνήθηκε από τόν ἄγιο Γρηγόριο τόν Θεολόγο, ἀκουγόταν σάν βροντή, διότι ο βίος του ἔλαμπε σάν ἀστραπή. Ο Γρηγόριος ο Θεολόγος, κοσμημένος μέ σπάνιες ἀρετές και τρισόλβιος διδάσκαλος, ο όποιος ἐπαξίως ὀνομάστηκε Θεολόγος. Καί τέλος, ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο όποιος μέ τούς ἐμπνευσμένους λόγους του και τή ορθοδοξή του ευφράδεια, ὑπερέβαλε τούς ρήτορες ὅλων τῶν ἐποχῶν.

Οι Τρεῖς Καππαδόκες Πατέρες, ιερουργοί τῶν θείων Μυστηρίων, διαλάμπουν στό στερέωμα τῆς οἰκουμένης, ἐκπέμποντας φῶς και θεϊκή λάμψη. Ο καθένας ἀπό αὐτούς συνέβαλε τά μέγιστα στήν προώθηση τῆς γνώσεως και τῆς σοφίας, ἀλλά και στήν καλλιέργεια τῆς θεολογικῆς σκέψεως, και γί' αὐτόν τόν λόγο τιμῶνται ως προστάτες τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἀλλά και ως ἐμπνευστές τόσο γιά τούς μαθητές, ὅσο και γιά τούς εὔσεβεῖς ἐπιστήμονες και τούς υπεύθυνους πνευματικούς διδασκάλους.

Ωστόσο, δλος αύτός ό θαυμασμός, στά βυζαντινά χρόνια και συγκεκριμένα τόν ένδεκατο αἰώνα ἐπί Αλεξίου Κομνηνοῦ, μετετράπη σέ φιλονικία μεταξύ τῶν ἐλλογίμων και ἐναρέτων ἀνδρῶν. Μιά ἔριδα ώς πρός τήν ἀξία ἐνός ἐκάστου ἐξ αὐτῶν. Ἐτσι, τά πλήθη τῶν Χριστιανῶν χωρίστηκαν σέ τρεις παρατάξεις. Ἀλλοι ὀνομάζονταν Ιωαννίτες, ἄλλοι Βασιλεῖτες και ἄλλοι Γρηγορίτες. Οι πρῶτοι θεωροῦσαν τόν Ιωάννη τόν Χρυσόστομο ἀπαράμιλλο και μοναδικό ἐρμηνευτή τῶν Θείων Γραφῶν. Οι δεύτεροι, προέβαλαν τήν κοινωνική και φιλανθρωπική δράση τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, θεωρώντας τήν περίφημη Βασιλειάδα ἔργο μοναδικῆς ἀξίας, ἀφοῦ μέσα σ' αὐτήν ὑπῆρχαν ξενῶνες, νοσοκομεῖα και γηροκομεῖο, ὅπου θεραπεύονταν οἱ ἀνάγκες τῶν ἐνδεῶν ἀδελφῶν. Ἀλλά και ἡ τρίτη διμάδα, ἔχοντας ισχυρά ἐπιχειρήματα, τόνιζε τή συγγραφική δεινότητα τοῦ Γρηγορίου, ἀλλά και τήν ποιμαντική δράση και φροντίδα πού ἐπέδειξε γιά τήν προστασία τοῦ ποιμνίου του ἀπό τούς αἰρετικούς.

Ἡ δλη ἀντιπαλότητα θά λήξει μέ τήν ἐμπνευσμένη ἰδέα τοῦ Ιωάννου Εὐχαῖτων. Ο σοφός ἐπίσκοπος σκέψθηκε, μετά ἀπό θεῖο φωτισμό, νά συντάξει Τερά Ακολουθία και νά συνεօρταζονται τήν ἴδια μέρα οἱ «τρεις μέγιστοι φωστήρες τῆς τριστηλίου Θεότητος»¹.

Αύτός ό κοινός ἑορτασμός, τήν 30ή Ιανουαρίου, μᾶς δίδει τήν εὔκαιρία νά διαπιστώσουμε ὅτι και οι Τρεις Καππαδόκες Πατέρες ἀφουγκράζονταν τόν παλμό τῆς κοινωνίας και τίς διαχρονικές ἀνάγκες τοῦ κοινωνικοῦ ἴστοῦ. Ἐθεσαν ώς κέντρο τῆς διδασκαλίας τους τόν ἀνθρωπο και προσπάθησαν μέσα ἀπό τήν προβολή τῆς ἐνάρετης ζωῆς νά ἐπαναφέρουν τό ἀνθρώπινο πλάσμα στήν ἀρχική δόξα και παραδεισένια κατάσταση.

Τόσο κατά τή διάρκεια τοῦ τετάρτου αἰώνα, κατά τόν ὅποιο ἔζησαν οἱ σήμερα τιμώμενοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅσο και στή σύγχρονη ἐποχή, τό ἀνθρώπινο γένος βίωσε και ἔξαικολουθεῖ νά βιώνει τήν ἀπελπισία, τόν πόνο και τή θλίψη. Ἐπομένως, εἶναι διαχρονική ή ἀνάγκη νά ἀναζητήσουμε τήν

¹ Απολυτίκιο Τριῶν Τεραρχῶν.

εύτυχία καὶ τή χαρά, καὶ νά ἀνακαλύψουμε τό ἀληθινό νόημα τῆς ζωῆς.

Αὐτό τό οὐσιαστικό περιεχόμενο στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου ἀναζητοῦν καὶ οἱ Τρεῖς διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, μιλώντας γιά ἐπαναπροσδιορισμό τῆς σχέσεως μας μὲ τὸν Θεό καὶ γιά συνεχή ἀγώνα κατά τῆς ἀδικίας, τῆς ἀνισότητας, τῆς περιφρόνησης τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας καὶ τῆς βίας. Ή τελευταία, δυστυχῶς, ἔχει κάνει ἐντονη τήν παρουσία της καὶ στόν χῶρο τοῦ σχολείου, ἀφοῦ πολύ συχνά γινόμαστε μάρτυρες βιαιοπραγίας μεταξύ τῶν μαθητῶν, ἀλλά καὶ γενικότερα ἀκραίων συμπεριφορῶν.

Καὶ στόν εὐρύτερο χῶρο τῆς κοινωνίας μας δέν ἐλλείπουν φαινόμενα βίας καὶ ἐγκληματικότητας, ίδιαίτερα τά τελευταῖα χρόνια. Πῶς ὅμως φτάσαμε σέ αὐτό τό θλιβερό φαινόμενο; Απάντηση σέ αὐτό τό ἐρώτημα δίδει ἐνας ἐκ τῶν σήμερα ἔορταζομένων Άγιων. Ο Οἰκουμενικός Διδάσκαλος τῆς Ἑκκλησίας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀριστος ψυχογράφος τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐρμηνευτής ὅλης σχεδόν τῆς Αγίας Γραφῆς, διατείνεται ὅτι ἡ αἰτία τῶν προβλημάτων τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἐπικράτησης τῆς βίας εἶναι ἡ διεφθαρμένη προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ κακή χρήση τῆς ἐλευθερίας².

Η ἐλευθερία ἦταν ὄντως ἐνα ὕψιστο δῶρο τοῦ Θεοῦ πρός τούς πρωτοπλάστους, τήν ὅποια δυστυχῶς δέν διαχειρίσθηκαν σωστά, μέ ἀποτέλεσμα νά ἔχουμε τήν πτώση καὶ τήν εἰσβολή τῶν παθῶν³. Ως ἐκ τούτου, ὁ χρυσορρήμων Πατέρας ὑποστηρίζει ὅτι αἰτία τοῦ κακοῦ δέν εἶναι ὁ Θεός, ἀλλά ἡ κακή χρήση τοῦ αὐτεξουσίου ἀπό τόν ἀνθρωπο. Η ἀπλούκη διήγηση τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως, ἡ ὅποια περιφρονεῖται ἀπό πολλούς, ἐμπεριέχει αὐτές τίς οὐσιαστικές ἀλήθειες, τίς ὅποιες φωτίζει ἔτι περαιτέρω αὐτός πού ἐδέχθη τή θεία χάρη ἀπό τούς οὐρανούς καὶ πού μέ τά χείλη του διδάσκει ὅλους τούς ἀνθρώπους.

² Ἰωάννου Χρυσοστόμου, «Ἐις πρός Γαλάτας Ὄμιλον», Patrologia Graeca, ἐπιμ. ἔκδ. J. Migne, τόμ. 61, στίχ. 618.

³ ὥ.π. τόμ. 60, στίχ. 507.

Ο ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος μέχρι ἐκείνη τῇ στιγμῇ βρισκόταν σὲ ἀρμονική σχέση μέ τόν δημιουργό Του καὶ τά ἄλογα πλάσματα καὶ κατοικοῦσε στόν Παράδεισο, ἀπομακρύνεται ἀπό τόν πλάστη του. Ο Θεός ἀδιαμφισβήτητα δέν παύει ν' ἀγαπᾶ τόν ἄνθρωπο, ἀλλά ἀναμένει τήν ἐπιστροφή τοῦ πλάσματός Του στήν πατρική ἀγκάλη.

Αὐτή ἡ θεϊκή ἀγάπη ἀποκαλύπτεται περίτρανα στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ αὐτό τό πρόσωπο προβάλλουν οἱ Τρεῖς Ιεράρχες ὡς τή μοναδική λύση σέ ὅλα τά προβλήματα τοῦ ἄνθρωπου καὶ ἴδαιτέρως στό πρόβλημα τῆς βίας. Πιστεύουν ἀκράδαντα ὅτι μόνο μέ τή βοήθεια τοῦ Χριστοῦ θά ἀποκτήσουμε τήν εἰρήνη καὶ πλέον ἡ βία δέν θά ἔχει θέση στίς καρδιές μας, ἀφοῦ θά βλέπουμε ὅλους τούς ἄνθρωπους ὡς ἀδελφούς μας.

Ἀγαπητά μας παιδιά, σᾶς εὐχόμαστε καλή πρόοδο καὶ σᾶς καλοῦμε νά ἀφουγκραστεῖτε τό μήνυμα τῶν Τριῶν Ιεραρχῶν, ξεδιψώντας μέ τά σωτήρια νάματα τῆς διδασκαλίας τους καὶ ἀποκτώντας ὅχι μόνο τή σοφία τῶν γραμμάτων, ἀλλά κυρίως τήν εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ καὶ τή γαλήνη στίς καρδιές σας.

Μέ πατρική στοργή καὶ ἀγάπη

‘Ο Ἀρχιεπίσκοπος

† Ο Αθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

καὶ τά μέλη τῆς Διαρκοῦς Ιερᾶς Συνόδου

